

מאוס.

בית הלל

רבי ישמעאל ברבי יוסי
הברכה: בשדה-תישפך, בבית-זילוף,
אפשרות ב' : בין חדש ישפך, בישן
זילוף.

תקלה זה חבית יין **בית שמאי בית הלל**

מחלוק שנטמא יש זילוף
ת ה לשפוך

רש"י מסכת פסחים דף כ עמוד ב

תלמוד לומר וכו' וסמך ליה מכל האוכל - כלומר: האי כל אשר בתוכו שאמרתי לך - באוכל אמרתי לך, ואי כמאן דמלי טומאה חשיב ליה לחיצון - נמצאת טומאה נוגעת בגבו של כלי שטף, וכלי שטף מטמא מגבו, אלא שמע מינה כל אשר בתוכו יטמא - מחמת כלי הוא דמטמא, ואשמעינן קרא דאוכלין ומשקין הוא דמקבלי טומאה מולד הטומאה, אבל כלי לא, ומהאי פירוקא נפקא לן בכל דוכתא הא דאשכחן דאין כלי ראשון מטמא כלי, ואין אוכלין ומשקין מטמאין כלי, כדיליף לעיל מקל וחומר, ואדם נמי שאינו אב הטומאה, כגון נוגע בטומאת נבלה ובשרץ - לא מטמא כלי, דכתיב והנוגע בנבלתם יטמא ולא כתיב כבוס בגדים, אבל גבי נושא - גזירת הכתוב היא בטומאת משא שנטמא אדם לטמא בגדים שעליו בשעת משא, ולא בגדים הבאין לאחר מכאן, אלמא: ולד הטומאה לא מטמא כלי, חוץ מטמא מת שהוא אב הטומאה, וכן אדם לא מצינו לו טומאה בכל התורה אלא מאב הטומאה, כגון על ידי שרץ ונבלה ושכבת זרע ועל ידי זב ומעיינותיו ומדרסו, ועל ידי נדה ומעיינותיה ומדרסה, ועל ידי טמא מת.

שתייהן כאחת - בתלויה וטמאה בחמץ בפסח.

ורמינהו כו' - וקתני היאך ישרף אפילו תלויה עם הטמאה.

מתניתין ר' שמעון היא ואלביא דר' יהושע - ובריתא ר' יוסי אמרה, בדקתני: אמר ר' יוסי אין הנדון כו', ולקמן פריך: והא מתניתין ר' יוסי נמי קאמר לה, דתנן: אמר ר' יוסי אינה היא המדה.

ושורפין תרומה תלויה וטמאה וטהורה - הכל ביחד, ר' מאיר לטעמיה, דאמר: מדבריהם למדנו ששורפין תרומה וטהורה עם הטמאה בפסח.

הכי גרסינן: לא נחלקו ר' אליעזר ור' יהושע על טהורה ועל טמאה שאין שורפין על התלויה ועל הטהורה ששורפין - דהואיל ולא הוחזק טומאה - אין נראה כמטמא בידים. על מה נחלקו על התלויה ועל הטמאה - דהואיל ואין לה טומאה ודאית - הרי היא מטמא בידים לר' אליעזר, ור' יהושע סבר: כיון דתלויה היא - אי אתה מוזרה על שמירתה.

רמי תרומה אפיסחא - תרומה דעלמא אתרומה דפיסחא.

ומי אמר ר' יהושע שתייהן כאחת - דמותר לטמא תלויה בידים.

בידים לא - ואף על גב דתלויה היא.

הא - דקתני בידים לא, ר' יוסי היא ואלביא דר' יהושע, דגבי תלויה דפיסחא נמי הכי אמר: ואנן היאך נשרוף אפילו תלויה עם הטמאה.

מתניתין נמי איכא הפסד עצים - ואמאי קאמר ר' יוסי אליבא דר' יהושע דלא?

מודה ר' אליעזר כו' - אמסקנא קאי, אאם לאו תרד ותטמא, ולקמן פריך: מודה ר' יהושע לר' אליעזר מבני ליה, מכל מקום קתני גבי שמן דכולהו מודו שלא יטמאנה בידים משום הפסד חולין, דשמן חולין שנתערב תרומה בהן יאסרו לכהן ולזר משום טומאה דתרומה, משום דהפסד מועט הוא, כדמפרש דראוי להדליק.

לאו מילתא היא - לא חשיב, והרי הפסידו.

שותין מלוג - שנמכר בסלע, ומזלפין מלוג הנמכר בשתיים, נוח לקנות לוג בשתי סלעים לזילוף, מלקנותו לשתייה, ומי שאינו עשיר יקח יין בזול לשתייתו לוג בסלע, ויין ביוקר לזילוף.

בחדש - דאין ריחו נודף, ואין ראוי לזילוף.

אתי ביה לידי תקלה - אם ישהנו אצלו עד שיתיישן אתי למשתי מיניה.

לזלוף קבעי ליה - וצריך שיהא לו ריחו טוב ובכלי מאוס רמי ליה בתמיה.

ותקלה עצמה - אי חיישינן לה, ואסור לשהויי א לא תנאי היא.

תשפך חבל - לשון חבילה, כלומר: תשפך יחד, ולא לזלף דילמא אדמזלף קלי קלי אפילו בו ביום אתי למשתייה.

בשדה תשפך חבל - שאין מזלפין בשדה, והא לא אמרינן שיביאנה בבית לזלפו, דאדהכי אתי ביה לידי תקלה.

ואיכא דאמרי - לשהייה מועטת (לא חיישינן) כי הא מן השדה לבית - לא חיישינן, אלא בחדש תשפך חבל כו'.

אמר ר' ישמעאל בר' יוסי - כמה שנים אחר בית הלל ובית שמאי היה.

אמרו לו - בני דורו.

תוספות מסכת פסחים דף כ עמוד ב

מי אמר ר' יהושע שתייהן כאחת ורמינהו חבית - אומר ר"י הא דלא משני פסח שאני דמשמע ליה דפסח לא מעלה ולא מוריד מדשרי בתלויה ואסר בטהורות א"כ מה שהיא תלויה הוי הטעם.

הא ר' שמעון אליבא דר' יהושע - תימה לר"י לר' שמעון כיון דשרי תלויה לטמא ביד א"כ שרי לשורפו ואמאי קרי ליה תלויה דתלויה היינו לא אוכלין ולא שורפין וי"ל דתלויה לר"ש היינו דלא מחייב לשורפו.

ראוי לזילוף - אף על גב דתרומה טמאה בשריפה כיון דמסקינן בפ' בתרא דתמורה (ד' לג.) הראוי לשריפה שרפה הראוי לקבורה והוא הדין בבי האי גוונא הואיל וראוי לזילוף.